

Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

Nám. Curieových č.7

Praha 1, Staré město

Posudek vedoucího diplomové práce

Pavlíny Hlavenkové o názvu: „Evropský patent“

Mezinárodní a regionální systémy patentové ochrany jedinečných technických řešení bývají doménou patentových expertů, nicméně přízně českých juristů se příliš netěší. Je to škoda, protože prolomení teritoriálních účinků patentové ochrany je parádní partií mezinárodního práva již po mnoha desetiletí, o čemž svědčí i české literární prameny z druhé poloviny minulého století (Kunz, Knap). Předložená práce je pokusem o analýzu evropského patentového systému jako systému regionálního, zhusta však pozůstává spíše na půdě veřejnoprávních aspektů celé problematiky, což je obecná bolest zdejšího naukového a odborného bádání.

Předložená diplomová práce je rozdělena do pěti kapitol. Po úvodní kapitole věnované historickému vývoji evropského patentového systému (mimořadně čte se to jak detektivka) rozebírá diplomandka tzv. Dohodu o udělování evropských patentů z r.1973, která je přirozeně hlavním formálním pramenem evropského patentového systému. Zde se zabývá nejen hmotným patentovým právem, ale institucionálním zabezpečením Evropské patentové organizace, řízením před Evropským patentovým úřadem a povahou evropského patentu. Těžiště práce ovšem spatřuji v kapitolách čtvrté a páté, které se již zabývají aktuálním vývojem evropského patentnictví v současnosti. Struktura práce je logicky sevřená, kapitoly na sebe navazují, text je provázaný.

Posuzovaná práce nevykazuje věcných vad, diplomandka se pohybuje v terénu, který jakoby dobře poznala v praktické „úřednické“ činnosti inklinující spíše k popisu zkoumaných jevů než k jejich naukovému vysvětlení. Ale u prací tohoto druhu, který si nečiní ambice vědeckého zamyšlení to není nedostatek, který by bylo třeba práci vytýkat. Jen namátkou: na

str.19 diplomandka např. rozebírá tzv.výluky z pojmu vynálezu v případě vědeckých objevů s tím, že nemají praktický význam, aniž by vysvětlila proč se nehodí k monopolizaci. Na str.26 se zabývá jednou z fází patentového řízení, tj. řízením odporovým bez minimálního exkursu např. k české národní úpravě. A konečně v nesmělé kritice tzv.Jednotného patentového soudu jsem upřímně postrádal hlubší vhled (str.59) na celou problematiku z hlediska ústavnosti. Ale to jen marginálně. Obsahovou stránku posuzované práce je celkově třeba hodnotit příznivě, zdá se mi, že cíl práce byl dostatečně naplněn, odborná terminologie byla úspěšně zvládnuta.

Pokud jde o hodnocení formální stránky práce rád konstatuji, že práce je zpracována velmi pečlivě, což platí i o poznámkovém aparátu. Pokud jde o bibliografické údaje čerpala diplomandka z velmi relevantních zdrojů prestižních tuzemských autorů (Jenerál, Jakl) a i zahraničních. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 11.1.2017

doc. JUDr.Vladimír P í t r a